

บทบรรณาธิการ

ท่ามกลางกระแสของแวดวงวิชาการในประเทศไทยที่ต้องการยกระดับระบบการศึกษาของไทยให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากลยิ่ง ๆ ขึ้นไป ในปี พ.ศ. 2561 นี้ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre หรือ TCI) แห่งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ริเริ่มภารกิจใหม่ซึ่งนับเป็นอีกก้าวหนึ่งที่ตอบสนองนโยบายเรื่องการยกระดับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยกำหนดเกณฑ์ที่เข้มข้นกว่าที่เคยเป็นมาหลายประการให้วารสารทางวิชาการที่จัดอยู่กลุ่มต่าง ๆ ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทยได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ วารสาร *ภาษาและภาษาศาสตร์* ได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในกลุ่ม 1 ของฐานข้อมูลดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง และยังคงทำหน้าที่เป็นเวทีให้แก่แก่นักวิชาการด้านภาษาและภาษาศาสตร์ในแง่มุมต่าง ๆ ได้นำเสนอผลงานทางวิชาการที่เป็นประเด็นร่วมสมัยตลอดระยะเวลา 36 ปีที่ผ่านมา ฉะนั้นเพื่อเป็นการช่วยผลักดันให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยอย่างเต็มรูปแบบมากยิ่งขึ้น และเพื่อมุ่งสานต่อนโยบายของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทยตามที่กล่าวไปแล้ว กองบรรณาธิการวารสาร *ภาษาและภาษาศาสตร์* จึงได้จัดทำวารสาร *ภาษาและภาษาศาสตร์* ที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ขึ้น โดยมีความมุ่งหวังว่า บทความทั้ง 5 รายการที่รวมกันเป็นวารสาร *ภาษาและภาษาศาสตร์* ปีที่ 36 ฉบับพิเศษ นี้จะสะท้อนให้เห็นถึงไม่เพียงแต่สาระและคุณภาพทางวิชาการที่เข้มข้นของบทความแต่ละรายการ แต่รวมไปถึงระเบียบวิธีการจัดทำและวิธีการบริหารจัดการวารสารที่มีคุณภาพสูงอื่น ๆ ด้วย

บทความ 2 รายการแรกเป็นผลงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในแง่ที่ว่า การใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมตามปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นรากฐานที่ช่วยให้การปฏิสัมพันธ์ที่ดำเนินอยู่นั้นประสบผลสำเร็จ บทความเรื่อง “การสนทนาแบบเน้นภารกิจในภาษาไทยกับปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษาข้อมูลชุด Mister O ภาษาไทย” ของณัฐพร พานโพธิ์ทอง และ ศิริพร ภัคดิมาสุข อาศัยข้อมูลภาษาแบบโต้ตอบในการวิเคราะห์การปฏิสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนาเพศหญิงในการปฏิบัติภารกิจต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย ในขณะที่บทความเรื่อง “Interactional Metadiscourse in Research Article Abstracts: An Analysis from Public Health Journals” ของ Watinee Suntara and Sirisira Chokthawikit ใช้ข้อมูลที่เป็นภาษาไทยเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับลักษณะทางภาษาที่ผู้เขียนใช้โน้มน้าวให้ผู้อ่านบทความย่อสนใจติดตามอ่านบทความวิจัย บทความรายการต่อมาคือเรื่อง “โครงสร้างข้อความอธิบายความ (Expository Text Structure): จากแนวคิดสู่การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ” ซึ่งประพันธ์โดยปิยะนุช พุฒแก้ว มีนัยด้านการปฏิสัมพันธ์ในอีกทางหนึ่ง กล่าวคือ ในการอ่านและทำความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ (ซึ่งน่าจะรวมไปถึงข้อความในภาษาอื่นๆ ได้ด้วย) ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านควรหาความเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ส่วนตัวและโครงสร้าง/สาระที่ปรากฏในข้อความให้ได้เป็นสำคัญ บทความรายการที่ 4 ซึ่งนำเสนอโดยรุ่งรัชนี พร่อมเพรียง มีชื่อเรื่องว่า “การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์” บทความวิจัยนี้ศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับประถมศึกษา ซึ่งมีข้อค้นพบว่า การใช้ชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยคิดค้นขึ้น

ส่งผลให้นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น นอกเหนือไปจากบทความทั้ง 4 รายการข้างต้นที่กล่าวถึงข้อมูลทางภาษาที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษแล้ว บทความฉบับสุดท้ายของวิไล ลิ้มถาวรานันท์ นำเสนอผลการวิจัยที่ใช้ข้อมูลภาษาจีนและภาษาไทย การศึกษานี้มีชื่อว่า “กลวิธีการใช้อักษรจีนในคำทับศัพท์ชื่อ-สกุลคนไทย: รูปแบบการถ่ายเสียงพยางค์และการกำกับเสียงด้วยอักษรจีน” ผลการวิเคราะห์ทำให้เราได้ทราบว่า การถ่ายเสียงพยางค์โดยมีคู่เทียบเคียงคือ ภาษาจีนและภาษาไทย เป็นเรื่องที่คุณเหมือนจะยุ่งยากและซับซ้อน แต่ทว่าผู้ใช้ภาษาก็สามารถสรรหากลวิธีทางภาษาเพื่อใช้ในการทับศัพท์ชื่อและนามสกุลของคนไทยได้อย่างลงตัว

ในนามของกองบรรณาธิการวารสาร*ภาษาและภาษาศาสตร์* กระผมใคร่ขอขอบพระคุณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความ ผู้ทรงคุณวุฒิในกองบรรณาธิการ บุคลากรฝ่ายจัดทำวารสาร รวมไปถึงผู้อ่าน และสำคัญที่สุดคือ ผู้ประพันธ์บทความทุกท่านที่ได้ทุ่มเทแรงกายและแรงใจไปกับขั้นตอนต่างๆ ในการจัดทำบทความของท่าน ทุกท่านที่กระผมได้กล่าวถึงในทีนี้ล้วนเป็นกำลังสำคัญที่จะสานต่อวารสาร*ภาษาและภาษาศาสตร์*ให้คงอยู่คู่กับแวดวงวิชาการของไทยต่อไปอีกในอนาคต

รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงธรรม อินทจักร
บรรณาธิการ